

QÜESTIÓ DE PODER?. Reflexions al voltant de les sexualitats al S.XXI.

Raquel Vidal Arandes – Psicòloga Clínica i Psicoterapeuta Psicoanalítica,

Graduada Superior en Belles Arts.

Març 2021

Afortunadament, i des de el segle passat, s'han produït en la nostra societat occidental una sèrie de moviments socials, com ara el feminisme o el pensament Queer -per esmentar-ne alguns- que ens han empès com a grup a produir canvis essencials en la nostra manera de funcionar. Aquests moviments han posat en qüestionament aspectes tan importants com el binarisme (no únicament sexual) en el qual el nostre món està habituat a moure's i a emmarcar el seu discurs social, polític i cultural, amb tot el que això implica (concepcions ètiques i morals, coordenades mèdiques i judicials, etc. etc.).

Juntament amb el qüestionament del binarisme sexual, podem afirmar que a un nivell social hem anat construint, entre d'altres:

- Una sexualitat concebuda més enllà de la reproducció.
- Una distinció cada cop més entesa i extesa entre sexe, gènere i identitat sexual que ens ajuda a anar més enllà de la genitalitat.
- Una ampliació de coneixement dins del camp sexual de gènere que ens apropa com a éssers humans.
- Una equiparació creixent entre home i dona que constitueix l'inici de la inclusió i apropament d'altres sexualitats .
- La desclassificació de les eleccions i comportaments sexuals entesos com a malaltia mental.
- Les noves parentalitats.

Malgrat aquesta evolució que anem vivint tots plegats, queda molt de camí per recórrer. (penso per exemple en el nou projecte de llei Trans). Sovint em trobo en la consulta amb que la sexualitat ha deixat de ser el termòmetre de les relacions entre humans i ha passat a ser-ho de les relacions de poder. Aquest fet em preocupa.

Moltes de les relacions que establim amb els altres (per no dir totes) són de poder. No és el desitjable, però les relacions sexuals sovint en són una mostra més, al igual que ho són les d'amistat, les laborals o les parentals i familiars....

Dins del marc de la sexualitat i de l'afectivitat, quan hi ha una absència de reciprocitat real, quan aquesta s'altera, podem afirmar que es genera una actitud *perversa* que no permet l'equiparació; d'això se'n diu 'abús'. I pot esdevenir molt perillós i molt més comú del que estem disposats i disposades a admetre.

L'abús, evidentment, no és només una qüestió sexual; només cal observar com es manifesta l'exercici del poder: amb la possessió, marcant diferències i desposseint l'altre, acaparant, dominant a qui tenim al nostre costat, estant per sobre i demostrant més prestigi, més distinció, més fama; desconsiderant dignitats...

Us convido a reflexionar sobre com la nostra conducta sexual (més enllà de la nostra orientació que pot ser *bi hetero poli u homo*) fa que ens relacionem amb els altres. Som inclusius? Fomentem relacions d'intimitat i d'apropament a l'altre d'una manera igualitària i sense jerarquies?... O bé ens movem en el context de l'exclusió, de la força, de la humiliació i/o de la prioritat?.

No sempre que hi ha un abús hi ha un ús de força. Cal tenir-ne consciència per tal d'assolir una manera de funcionar autènticament lliure, com a individus i com a societat.
